

137r
vñ sprach. **L**iebv kint. **L**o-
lent **G**ot vñ dienen im
flüßelich vñ andähebluch
mit grossem flüße. vñ mer-
ket wz schaden vch da vō
wider v̄t ob ir ez nit tont.
In trüwen er nimet vch die
gnade. vñ wilget vch dar
vmlē. **D**u and fryhait
die wir gauschlichen löte
sont han. dz ist wir fry sōt
sin vō jamkaut. **N**u inkēt
dz. wz jamerkaut ist dz kv-
met vō minen. vñ sag vch
wie. **S**wz d' mētsch mīnet
in d' witen welt dar nach
hāt ez och iam. **E**s si fründ
gvt. od' wētluch v̄ v̄ode. vñ
kurtzlich gesprochen. **S**wz
ez mīnet dar nach hāt ez
och iam. won wār es ime
vnmāre. so hetti ez kainen
iam dar nach. **N**u sōt wir
fry sin vō d' jamerkaut dir-
re vnstāten welte. dar wir
enkain ding sont minen
so vil. dz wir iht vil iamers
dar nach hale. **S**arlet vñf

frunt. wirt er gevangē od'
erschlagen. od' swie ez im er-
gāt. dz sont wir allez an **G**ot
lassen. vñ sont **G**ot v̄ler sv
biten. won swz wir dar zō
tātint. so wār ez doch gēsche-
hen. vñ sol sich der mētsch
den demv̄tigen vñ **G**ot. vñ
sol sinē willen in **G**otes wil-
len geben. vñ sol gedenken.
Sit **G**ot dis hāt verheget.
so ist ez och sin wille. **S**wz
den sin wille ist. dz sol och
min wille sin. won wie se-
re ez wid' minen willē wār
so wār ez doch gēschē. vñ
so ez d' mētsch doch mit nvt
erwenden mag. so sol ez vil
gerū d'v̄ch **G**ot ez lassen.
den dar vmb dz ez sin nht
erwenden mag. von d'v̄re
iamkaut sont wir gantzli-
chen lvt fry sin. **A**lso swaz
vns gēschehe. od' swie ez vns
er gange. dz wir dar vmb
mit iamkaut hālet. wō alz
vil. so wir von d' welte erha-
len vñ geschaiden sint mit